

בקשו ממני לתועלת הדור לכתוב מה שקרה לי לפני 11 שנה (תמוז תשמ"ו), אך לפני שאתחיל לספר את הסיפור המחריד והמעורר הזה, ברצוני לתאר איך הייתי לפני אותן 11 שנה האלה: עוד לפני זה חשבת שאני אישה כשרה וצנועה, כמו שנראת כל אישה ירושלמית, ובפרט שהקפדתי מאוד אפילו לא לרדת ממיטתי בלי גרביים, היתה לי מטפחת לראשי ולא ראו לי שום שיער מאחר ונהגתי לגזוז את שערי לגמרי. השתדלתי גם מאוד בחינוך ילדי, ממש במסירות נפש. אך ככל הנראה לא ידעתי מהי צניעות ויראת שמים אמיתית. לא ידעתי עד כמה חשוב שאנשים זרים לא יכשלו בשמיעת קולי (שכן "קול באישה – ערווה") ועד כמה חמורות העברות של לשון הרע ורכילות (למרות שהקפדתי שלא לדבר לשון הרע), ועד כמה צריך לכבד הורים (תמיד חשבתי שבזה אני בסדר גמור...) ועד כמה צריך להקפיד לברך על כל דבר בכוונה גדולה (שבאמת לא כל כך השתדלתי בזה...). בכל אופן, השם הראה לי עד כמה צריך לחזור בתשובה על כל דבר ובפרט על מה שכתבתי לעיל.

"ריבונו של עולם, עזור לי שאכתוב את הסיפור בצורה נכונה כדי שיהיה לי תיקון וטובה לכלל ישראל".

ב

ליל שבת קודש פרשת פינחס, ישבתי עם בני משפחתי בשולחן השבת, ולא הרגשתי בטוב עזבתי את שולחן השבת והלכתי לחדרי, כשלפתע רואה אני מול עיני חרב גדולה ומפחידה, חלק ממלאך שחור מזוויע (היצה"ר), הרגשתי שזה הסוף שלי! נכנסתי לפחד מאוד גדול, פחד אימים ממש, שלא ניתן לתאר, ובבהלה גדולה התחלתי להיפרד מילדי ונפילתי חלישות למיטתי, בעלי לא ידע את מצבי ומיהר לגמור את שולחן השבת, ונכנס לראות בשלומי, הוא מצא אותי במצב של גסיסה וניסה להעיר אותי בכל מיני אופנים, אך ללא הועיל... כשראיתי את מלאך המוות התחלתי לקרוא קריאת שמע, אך המלאך השחור, היצר הרע, לא נתן לי לקרוא את קריאת שמע הקדושה ובכל מילה של הפסוק רצה לחטוף את נשמת, ועוד נתן לי מכות אימות שלא ניתן לתאר, והיה לי כל כך קשה לראות המלאך השחור הזה, יותר קל לראות את החיות הכי מפחידות ואימות שיש בעולם הזה, מאשר לראות רגע אחד את היצר הרע. והוא גם ניסה אותי בהרבה ניסיונות, באחד מהם הוא הראה לי פרי מאוד מושך, שמאוד משך אותי לאכלו אפילו בלי ברכה, הרגשתי שאסור לי לאכול את הפרי הזה, אבל היה לי חשק מאוד גדול לאכלו אפילו שידעתי שהוא לא כשר והיצר הרע ניסה לשדלני שכדאי לאכלו ושבזכות זה אמשיך לחיות. זה היתה מלחמה קשה מאוד ונוראה וכל רגע שהחזקתי את עצמי שלא לאכול מהפרי ולהמשיך בקריאת שמע זה היה כמו להרגיש איך יוצאת הנשמה, ממש הרג!!! אך ברוך השם, ממש ברגע האחרון שהיצר הרע כבר ניסה להכשיל אותי, היצר טוב בא ועזר לי לקרוא את קריאת שמע ושלא אוכל מהפרי. ואז ראיתי איך שהנשמה שלי רואה את גופי. ויכולתי לראות מה שנעשה עימי מיום שנולדתי עד אותו היום, וראיתי את כל העבירות שלי, הקטנות והגדולות, וכל עבירה בוראת מלאכים שחורים עם עיניים ענקיות, שכל עין היא בגודל כל העולם מהקצה האחד עד הקצה השני. וראיתי קליפות שרק מלראות אותם קיבלתי פחדים ובושה גדולה. ורציתי לברוח אך שם אין לאן לברוח – זה עולם האמת וצריך להתמודד עם המציאות! מרחוק אמנם ראיתי מלאכים לבנים יפים שנבראו מהמצוות שעשיתי וראיתי מרחוק אור גדול ורציתי לבכות, הרגשתי פחד גדול כי שם מרגישים למי בוכים באמת! המלאכים השחורים היכו אותי עם מקלות גדולות, וכל אחד צעק עלי בקולות מפחידים ונוראים עד מאוד במבטיהם, והקליפות צועקות שאני אשמה בכל ואין שום תירוץ. תוך כדי שמיעת הקולות המפחידים, קבלתי רחמנות גדולה מאוד על נשמה אחת שצעקה נוראות שם למעלה. פתאום נשמע שם שלנשמה הזאת הולכים לעשות כף הקלע (טלטול הנשמה וזריקתה מצד אחד של העולם עד לצידו השני בביזיונות נוראים). מלאך המוות שאל אותי בשמחה אם אני רוצה לחזות במחזה הזה של עשיית כף הקלע וענית: "כן", עד שבאה סבתי ע"ה ואמרה לי שאומר מהר שאיני חפצה לראות, וברוך השם, לא ראיתי! אחר כך באו והוציאו את עיניים, כדי לראות אם פעם בחיים שלי חמדתי משהו. ההוצאה של העיניים זה חוויה מפחידה מאוד ועברתי אותה למרות שידעתי שלא חמדתי אבל בשמיים זה עולם האמת שם יודעים הכל ומדקדקים על כל דבר קטן ועל עבירה של חוסר צניעות שבעולם הזה הייתי מאוד בטוחה שאני מושלמת בזה, בעולם האמת האדם עצמו אפילו יודע את האמת, מראים לו את האמת ולכן הכו אותי בגופי מכות נמרצות

(וכשקמתי בעולם הזה עוד הרגשתי את הכאב המכות וממש היו לי בגופי סימנים כחולים שחורים – כשהראתי את סימני המכות שברגלי לאחותי היא ממש כמעט התעלפה ואמרה שאפילו יכו בעולם הזה מכות נמרצות כל החיים, לא יהיו כאלו סימנים)

היכו אותי בגופי מכות נמרצות בעבור: (א) שלא הקפדתי על כל מילה מיותרת, כשדברתי עם אנשים זרים. (ב) שלא נזהרתי מלדבר בקול ברחוב, וששרתי לעצמי בביתי ולא ידעתי שגם בחוץ שומעים את קולי (ג) מאוד אהבתי להתקשט בתכשיטים ולבוש יפה ואני באמת לא ידעתי שעשיתי בזה עבירה. וכשטענתי בבית דין של מעלה שלבשתי יותר יפה בתוך ביתי מאשר בחוץ – זה לא התקבל כתירוץ! (ד) בעניין של לשון הרע ורכילות הייתי רגועה שאיני חוטאת בזה כל כך אבל בעולם האמת ראיתי זו העבירה הכי גדולה וכשראיתי גודל החטא והעונש שקיבלתי, החלטתי כשיחזירו לי את נשמתי לא אדבר אפילו טוב על שום אדם בעולם כדי שלא אגיע לידי עבירה זו. על כל עבירה נתנו לי עונש מיוחד שכל רגע של ייסורים שם, זה יותר מ-70 שנה של ייסורים ומחלות הכי קשות בעולם הזה. חוץ מהצער של הייסורים של ניתן לכתוב ולהביע זאת בעולם הגשמי, יש צער מאוד גדול של בוש וזה הרבה יותר מייסורים כי זה עולם של אמת, בוש רוחנית, זה דבר אמיתי ולכן בעולם הבא הוא לא רק צער ופחדים מייסורים, יש את הבושה הגדולה מכל עבירה הכי קטנה שאדם עושה, כי בשמיים יודעים הכל ומחשיבים כל דבר קטן לדבר גדול ועל שום דבר לא מוותרים, ובפרט בעניין של צניעות העונש כל כך גדול ומפחיד וברוך השם שנוהרתי והלכתי תמיד בלבוש ארוך ורחב כמו שצריך, אבל בגלל שיש לי קול גבוה ודברתי ברחוב ואדם עבר, שמע אותי והביט בי (בלי שהיה לי רצון בזה), אך הקליפה מהרהורי הגבר פגעה גם בנשמתו שהיא גרמה לו פגיעת הקליפה, ועל זה קיבלתי מכות נמרצות מהקליפות (סימני המכות נשארו גם כשחזרתי לעולם הזה) הקליפות אינן עושות חשבון מי מהם יותר חזק, כולם מכים כפי יכולתם, וצועקים בכל מני קולות משונים ומבהילים ומתריסים: "למה בראת אותי", ואומרים כל אחד ממה הוא נברא וממי הוא נברא, וככה מלווים את האדם וההרגשות האלה הן קשות כי מרגישים כל רגע בעולם הבא שהוא כמו 70 שנה וכל שעה זה אלפי שנים. או וי, בת יהודיה, שלא מתנהגת בצניעות, כל שניה שהיא חושבת ורוצה להכשיל אדם אחר, יהיה לה מר בעולם הבא, הקליפות שבראה ילו אותה שם, וכל רגע ורגע נבראים עוד ועוד קליפות. ואם הולכים עם בגד שקוף או פתוח, כפתור פתוח, שרוולים קצרים, בלי גרביים וכו' נבראים מזה הרבה מאוד קליפות ומזיקים ומלאכים שחורים והם נדבקים לנשמה בגוף, שאם במשך היום אינה הולכת בצניעות, הולכים אחריה מלאכים שחורים, פה בעולם הזה ורוצים להזיק לה, ובמילא גם אם היא אינה מרגישה בהם ואינה מרגישה שרע לה והכל הולך לה חלק, זה לא נכון, כי היא אינה מודעת לדברים שחסר לה והיא כועסת ופתאום, לא הכל הולך לה כפי שצפתה, וזה לא תמיד חולי, כי הרבה פעמים בגלל העבירות שלה (או שלו, אין חלוק בין איש לאישה) השם לא שולח הכל בעולם הזה, אבל אצל צדיק וצדקת, השם מזכה אותם לקבל את כל עונשם כאן, בגלל שהשם אוהב אותם, כי הייסורים שם אפילו רגע אחד, זה הרבה יותר מאשר ייסורים כל החיים כאן!

ואם אישה תחשוב פעם או תגיד "בעלי רצה שאלך שלא בצניעות", בעולם הבא יאמרו לה: "האם באמת הלכת בשביל בעלך, בבית, או בשביל שאחרים יביטו בך, ואם זה בשביל בעלך, לא יכולת לקנות שמלה או בגד צנוע ויפה שימצא חן בעיניו?". ועוד שאלות שלא יהיה לה עליהן מענה, כי שם זה עולם האמת ושם אומרים רק את האמת! והעונש הוא כל כך גדול, שאי אפשר לתארו בכתב. ואם הולכים חס ושלום בפריצות גמורה, חוץ מכל העונש שמקבלים יש את כף הקלע, שזה נורא ואיום (וכל זה, זה רק לפני שמגיעים לבית דין של מעלה. כי כשמגיעים לבית דין של מעלה זה כבר הכרעה בין גן עדן לגיהנום) ברוך השם שלא עברתי את זה והרבה דברים ברוך השם לא עברתי ומה שעברתי די והותר! איך בכלל אפשר לשאת דברים אחרים, צרות, פחדים, ייסורים, בוש ואי אפשר להימלט מכלום. ומה שכן, מאוד שמחתי שנהגתי לגזוז את שערי לגמרי, שכן המטפחת תמיד היתה בצניעות, ובפרט שהלכתי במטפחת דווקא, ואמרו לי בשמיים תשמחי שבכל השנים שלך הלכת במטפחת, אם היית הולכת בפאה לא היית יוצאת מהגיהנום. גם שמחתי מאוד על הכשרים ואמרו לי שם בשמיים שראוי שאשמח בזה מאוד, כי

העונש שמקבלים על פגם מאכלות אסורות זה קריעת השיניים. גם ברוך השם עשיתי מסירות נפש על חינוך הילדים ולכן גם זכיתי לקבל את נשמת חזרה כדי שאמשיך לחנכם בקדושה ובטהרה. וכן העמידו לי שלוש תנאים שאהיה

חייבת לקיימן כדי שאמשיך לחיות... אני פונה לקוראי הסיפור שלי, שידעו זה אפילו לא 0% ממה שהרגשתי שם, כי אי אפשר לכתוב את הדברים האלה בעולם הגשמי הזה, "ריבוננו של עולם בזכות זה שאני מתוודה ומתביישת בחטאי אני מבקשת שיהיה לי, לבעלי וילידי ולכל עם ישראל כפרת עוונות ושנזכה לעשות תשובה והיו נשמתינו נקיות ללא שום קליפות מסביב ושנוכל לעבוד אותך בלב נקי בלי קנאה, בלי שנאה, בלי מחלוקות, לשון הרע ורכילות. ושנזכה לצניעות אמיתית ונלך כולנו יחד לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!!! ומי שרוצה לעשות טובה לי ולעצמו שהרי כל המתפלל על חברו וצריך לאותו דבר – נענה תחילה! לכן אני מבקשת שיתפללו עלי שאנצל מהיצר הרע, שעוד מחפש להכשיל אותי בעבירות ובפרט בעבירה-מצווה ובמצווה-עבירה. וכבר מאותו ליל שבת, שהחזירו לי את נשמת, הוא משכנע אותי שלא היה לי שום דבר ושאי צריכה להתחזק, אבל ברוך השם, השם לא עזב אותי ועשה לי את החסד הזה שאזכור כל מה שעברתי שם, ושתתפללו עלי שתתפללו בלי הזכרת שמי כי איני רוצה לכתוב את שמי והם כבר ידעו למי מתפללים! מכיון שאני כותבת על בית דין של מעלה, שיש כל כך הרבה פרטים, ואי אפשר לכתוב הכל אך אני אנסה: בבית דין של מעלה יש היכלות, ובתוך ההיכל לא הייתי, כי אם הייתי שם, כבר לא הייתה לי אפשרות לחזור, רק הייתי בהמתנה של בית דין של מעלה ותוך כדי ההמתנה, לא יכולתי לשאת את שמע הקולות שבאים מתוך ההיכל של הבית דין, היו כאלו קולות מפחידים וצעקות "אבל אני לא רציתי! לא חשבתי כך" וענו לנשמה הזו: "לא רצית ולא חשבת אבל העבירה הייתה ממך ולכן העונש מגיע לך!" ורק לשמוע את הדברים האלה זה לבד מפחיד ומבהיל. ולא לחינם יש אימרה ידועה "צעקות של שמים" כשמתארים צעקות מפחידות ומבהילות

(ובאמת תמיד תהיתי לעצמי מה פרוש האימרה, ושם כבר הבנתי),

הפחד שם כל כך עצום, עד שאפילו צדיקים רועדים מלהגיע לשם. אך ההבדל בין צדיק לאדם פשוט, שאדם צדיק מגיע מלווה בצדיקים, ואדם פשוט מגיע ומתמודד לבדו, בבית דין של מעלה מונים את העבירות שאדם עשה ויש לו בושה גדולה מאוד מזה, השלושה צדיקים טהורים השופטים, בבית דין של מעלה, יש להם רחמנות גדולה וצער להעניש, אבל הם חייבים לעשות את תפקידם בלי משוא פנים, וזה מחריד ומזעזע, והפחד הכי גדול שבעולם הוא כאפס וכאין לפני הפחד האמיתי ששם, כשעוברים דרך בית דין של מעלה, יש להשם מאוד צער, כי השכינה צריכה להסתכל בכל מה שעושים לאדם, והיא בוכה עלי מרה, אבל לא ניתן לעשות דבר, שהרי האדם עצמו ברא את כל המזיקים והמלאכי חבלה השחורים, עם העיניים הרחבות, מהקצה האחד עד משנהו של העולם, ואם עבירה יותר גדולה, יש גם חיות מפחידות ודברים יותר גרועים, שעושים ייסורים קשים, ואם יש עבירות יותר חמורות, אז כל מכה של מלאך שחור, זה יותר מ-100 שנים של סבל וייסורים הכי קשים בעולם הזה, כשאדם רואה עצמו ברגע

הראשון בשמים, הוא רואה מיד מה זה מצוות ומה זה עבירות, שם אין בלבול אם הדבר הוא עבירה או מצווה, שם יודעים את האמת, ואדם רואה אפילו עבירה קטנה שעשה כעבירה חמורה. בעולם הזה, אישה שהולכת בצניעות לא יכולה לדעת מה יקרה לאישה שלא הולכת בצניעות, אבל שם בעולם האמת, אפשר לדעת מכיוון שמלאכים הלבנים שנבראו ממצוות הצניעות של האישה הצנועה, מלווים אותה ואומרים לה עד כמה ראו שתשמח במצווה זו. שאם לא הייתה עושה כן, אומרים לה מה היה יכול לקרות לה, כי השם רוצה שאותה אישה שהלכה בצניעות תשמח מאוד בחלקה. וכן כך זה בכל המצוות וחלילה להפך עבירות, כשאדם עובר עבירה מראים לו מה היה יכול להרוויח אם היה עושה מצוות, ובאותו זמן המזיקים כל כך שמחים להזיקו וכל מכה שלהם מרגישים כאלו זה ייסורים של אלפי שנים. ובאמת כשהחזירו לי נשמת, הרגשתי שחייתי אלפי שנים, עד שהתפללתי להשם על זה ובקשתי את רחמיו, כי אני כל כך צעירה ולמה אני מרגישה כאילו אני בת אלפי שנים, ובקשתי מחילה מאיתו יתברך, וברוך השם, הצער הזה כבר עבר לי, אך עד היום אני מרגישה את הקשר לעולם האמת ואיני יכולה לשכוח כל מה שעברתי שם. וכל כך שמחתי שהחזירו לי את הנשמה כדי שאוכל לתקן את מה שקלקלתי. ובפרט כל כך חשוב לשמור על הצניעות ואם אישה מתפללת להשם בבגדים שאינם צנועים אז יש עליה קטרוג גדול למעלה, איך בת יהודיה אינה מתביישת להעמד כך לפני מלך העולם, והיא פוגמת בכבוד השם יתברך, כי הוא רואה הכל! ופרט צריך לשמור את צניעות הראש, כי זה מאוד חשוב בדרך היהדות, ובפרט היום עם כל המריחות שמורחים על הפנים (איפור) והולכים עם עגילים ארוכים, על הכל יתנו של דין וחשבון ולא ניתן להתחמק מזה. (ועדיף לדעת פה את האמת ולתקן מאשר לדעת שם בלי שום אפשרות לתקן רק ע"י עונשים קשים שהם מזככים

את הנפש ומתקנים אותה) אחד הזכויות שיכולתי לרדת חזרה זה, שהייתי באמת הולכת בצניעות מכף רגל עד ראש אך בגלל ה"משהו" שלא הייתי מקפידה מספיק ואפילו ולא ידעתי שזה אסור, שם בשמיים כבר ראיתי הכל עלי. ולא היו צריכים להסביר לי וכך זה לכל אדם, ואם אישה רוצה לחוס על נשמתה וללכת בצניעות, היא צריכה לבדוק אם המטפחת שהיא לובשת מתאימה לרוח הצניעות, ואיזה סוג קשירה של מטפחת היא קושרת, ואם זה מספיק צנוע ולא בולט ואם הבגד שלה לא צר, קצר, או חלילה שקוף

כי אם משגיחים ובאמת רוצים להיות צנועים אז יש סייעתא דשמיא והשם עוזר כשאדם לא יכשל, כי משמיים מסייעים לכל יהודי ללכת בדרך שחפץ בה. ומקטנות כבר צריכה האימא להשגיח על ילדיה ובפרט בצניעות, כי אם לא תחנך את בניה ובנותיה שבשביל זה בכלל היא חיה אז אוי וי, כי אפילו שתטען בעולם הבא שהיתה צריכה להביא פרנסה אל ביתה כי בעלה אברך לומד בכולל ואין להם כסף, זה לא פוטר אותה מחינוך הילדים, וכן האב חייב בחינוך ילדיו ואם באמת משתדלים השם עוזר, השם לא עוזב אף אחד וגם אישה אלמנה או גרושה או הורים חולים יהיה להם סייעתא דשמיא בחינוך ילדיהם אם באמת מקודם לכן מסרו את נפשם על חינוך ילדיהם, אז יהיה להם הזכות שזה ימשיך הלאה. והשם יעזור שכל הילדים, הגברים והנשים, כולם ילכו בדרך היהודית, כי כל אחד ייתן בסוף דין וחשבון הן בעולם הבא והן כשמשיח יבוא, כי בבית דין של מעלה יש על כל עבירה גיהנום ואם יש הרבה סוגי עבירות ישנם הרבה סוגי גיהנום, אך נקווה שנזכה כולנו לעשות תשובה ולתקן נפשתינו ונזכה לכל טוב סלה אמן ואמן!!!

הערה: הסיפור נכתב ע"י האישה עצמה באידיש ותורגם לעברית כדי שכלל ישראל יזכו לידע מסיפור חשוב זה נא להפיץ מאישה לחברתה!!!